

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าม่วง

Development of learning achievement in the subject of spelling rules that do
not correspond to the rules in Ban Tha Muang School

เฉลิมพร สืบสิงห์¹

Chalermporn Suebsing¹

Corresponding Author E-mail: sci.sak@gmail.com

Received: 2025-05-02; Revised: 2025-08-22; Accepted: 2025-09-15

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แบบทดสอบ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 2) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น ทั้งหมดมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.67 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t – test ผลการวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าประสิทธิภาพ 92.20/83.95 แบบฝึกเสริมทักษะมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะเห็นได้ว่า ภายหลังการจัดการเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยภายหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61)

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้, การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ, มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

¹ ครูชำนาญการพิเศษ, โรงเรียนบ้านท่าม่วง, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3

¹ Specialist Teacher, Ban Tha Muang School, Roi Et Primary Educational Service Area Office 3

Abstract

The purpose of this study is to 1) assess how well learning management works for sixth-grade students' misspelled section through skill-building activities. 2) to contrast the outcomes of developing learning management skills. Correcting the Misspelling Section with Skills-Enhancing Activities for Students in Grades 6 and 3) To find out what the students think about learning management. Subject: The segment utilizing skill-building activities does not correspond with the spelling section. Students in Grade 6 are the target group. Twelve individuals were chosen using a particular selection technique (purposive sampling) to achieve this. Among the instruments utilized are: 1) Examine 0.89 as the confidence level. The consistency index value is higher for the following three: 2) Management plan learning, and 3) Opinion questionnaire, all consisting of Indexes of Item-Objective Congruence (IOC) at 0.67. Data analysis employed the mean, standard deviation, and t-test as statistical methods. The research results indicated that;

1) The efficiency value of learning management related to the topic of incorrect spelling through skill enhancement exercises for Grade 6 students is 92.20/83.95. This value surpasses the set criteria of 80/80. 2) Comparison of Learning Management Skills Development Spelling of the incorrect section using Skills Enhancement Exercises for Grade 6 Students A statistically significant difference in learning management was observed at level .01. After learning management, the average score exceeded that of before learning management. and 3) Students of the 6th grade express satisfaction with learning management. Subject: Part regarding orthographic mistakes using drills to improve abilities overall at the highest level. ($\bar{X}$ = 4.61)

Keywords: Learning Management Skills Development, Learning Management using Skill Enhancement Exercises, The spelling of the word goes against the rule

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการอ่านและการเขียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญในการเรียนระดับที่สูงขึ้นไป จึงได้มีการกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพด้านการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ โดยมีมาตรการในการกำหนดให้หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องเร่งดำเนินการ เพื่อให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถอ่านออกและเขียนได้ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งในสาระที่ 4 ที่จะได้กล่าวถึงนั้นก็คือ หลักการใช้ภาษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นอีกสาระหนึ่งที่มีบทบาทที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา อันจะนำไปสู่คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระที่กำหนดไว้ เพราะว่าหลักภาษาถือได้ว่าเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการเรียนรู้ที่แตกฉาน เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานของสาระอื่น ๆ อีกด้วย และในมาตรฐาน ท 4.1 ได้กำหนดไว้ว่าให้มีความเข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย ในการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ ถือว่าเป็นสมบัติของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 10) สำหรับการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนหลักภาษาไทยนั้น ถือได้ว่าเป็นการศึกษาถึงระเบียบแบบแผนของภาษา ทางด้านการออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ ด้านการเขียนตัวอักษรไทย ด้านการเขียนคำไทย การสร้างคำ การอ่านคำไทย คำไทยที่มาจากภาษาอื่น คำราชาศัพท์ คำ และหน้าที่ของคำ การเรียงคำเป็นวลีและประโยค ซึ่งถือได้ว่าเป็นเนื้อหาที่จะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจที่นักเรียนจะต้องเรียนซ้ำ ๆ อาจจะส่งผลทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ โดยจะเป็นผลนำไปสู่ความไม่เข้าใจระบบตามหลักของภาษาไทย ซึ่งภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น ความต้องการและความรู้สึก การใช้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง

รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพและใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณ์ญาณและมีคุณค่า (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็น ความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านที่เป็นทักษะที่จะช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่น หากผู้เรียนบกพร่องหรือขาดความสามารถในการอ่านและการเขียนจะส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้และจะประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่จะต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และการสื่อสารให้แก่ประชาชนตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อให้สามารถเรียนรู้ในระดับที่ซับซ้อนขึ้นเมื่อเติบโตใหญ่ และนำไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นในช่วงระยะเวลา 9 ปี ของการจัดการศึกษาภาคบังคับ และ 12 ปีของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับเด็กและเยาวชนจึงเป็นช่วงเวลาที่สำคัญต้องการวางรากฐานให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ให้มั่นคง ซึ่งการรู้หนังสือหรือการอ่านออกเขียนได้ และสื่อสารได้ นับเป็นพื้นฐานที่สำคัญอันดับแรก ๆ ของการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2563) การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ ทำให้เรารู้จักค่า เข้าใจความหมายของสารและมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสารแล้วสามารถนำมาบูรณาการทางความคิดได้ (คินดา ดวงวิไล. 2562) การอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวังและอยากรู้อยากเห็น เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา อาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ผู้ที่พัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ดังที่ วิจารณ์ พานิช (2557) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า การเรียนรู้สมัยใหม่ไม่ได้มุ่งเพียงแคให้ผู้เรียนสามารถตีความหรืออ่านออกเท่านั้น แต่จะต้องสร้างให้ผู้เรียนเกิดนิสัยรักการอ่าน เกิดสุนทรีย์และมีความสุขในการอ่าน ผู้เรียนจะต้องมีแนวทางการอ่านหลายวิธี อันจะเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับนำไปใช้ในการเขียนสื่อความหมายได้หลายรูปแบบด้วยเช่นกัน จากข้อมูลที่น่าเสนอมาข้างต้นการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระดับพื้นฐานควรจะต้องเร่งดำเนินการแก้ปัญหา เนื่องจากทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจ โดยเริ่มจากการศึกษาเสียง คำ ความหมาย โครงสร้างทางภาษา ประโยคข้อความ จนถึงเรื่องราวต่าง ๆ อันจะช่วยให้เกิดความเชี่ยวชาญในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านท่าม่วง อำเภอสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 เป็นสถานศึกษาขนาดเล็กในชนบททำให้ประสบปัญหาการขาดแคลนครู ครูไม่ครบชั้นเรียน และภาระงานของครูนอกเหนือจากการสอน ส่งผลให้ครูไม่สามารถสอนได้อย่างเต็มความสามารถ จึงส่งผลให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนของนักเรียนมีความบกพร่อง ซึ่งทำให้นักเรียนจำนวนหนึ่งที่ยังมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย หรืออาจจะเกิดผลจากการที่นักเรียนอยู่ในช่วงที่ปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนในช่วงการระบาดของโรคโควิด 19 ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการเรียนรู้อันนักเรียนยังขาดการอ่านการเขียนได้อย่างไม่เต็มที่ แต่ถ้าหากนักเรียนได้รับความช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมก็สามารถประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกัน ทางโรงเรียนจึงเล็งเห็นว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาหรือควรได้รับการพัฒนาให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีการกำหนดกลยุทธ์ที่มีความสำคัญในการเร่งรัดพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้กับนักเรียนทางด้านการอ่านคล่องและการเขียนคล่อง โดยมีการมุ่งเน้นการฝึกฝนด้านการอ่านออกเขียนได้ โดยส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยมุ่งเน้นการฝึกย้ำทำ ทบทวนบ่อย ๆ จึงจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถจดจำได้ผู้เรียนจึงจะจดจำได้ ฟัง เข้าใจ พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้องเกิดความคล่องแคล่ว โดยใช้วิธีการฝึกทักษะทางด้านภาษาให้ได้ผลที่ยั่งยืนอีกวิธีหนึ่งนั่นคือ การฝึกทักษะด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ซึ่งผู้วิจัยใช้กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมจริงสำหรับนักเรียน ซึ่งก็เป็นเทคนิคการสอนหนึ่งที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียน จะสามารถพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนที่เกิดขึ้น รวมถึงส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

การทบทวนวรรณกรรม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมดังต่อไปนี้

1. กระทรวงศึกษาธิการ (2558) รูปพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดแทนเสียงพยัญชนะท้ายมี 8 แม่ ได้แก่ แม่กก แม่กด แม่กบ แม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกว ซึ่งผู้วิจัยเลือกตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีอยู่ 4 แม่ ได้แก่ 1.1) แม่กก คำที่มี ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกด 1.2) แม่กด คำที่มี ต ด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ถ ฑ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด 1.3) แม่กบ คำที่มี ป บ พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด และ 1.4) แม่กน คำที่มี น ญ ณ ร ล ห เป็นตัวสะกด

2. แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน เป็นการทบทวนและฝึกทักษะเพิ่มเติม หลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาไปแล้วเพื่อให้ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน สามารถปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของแบบฝึกทักษะ มีดังนี้ ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ คำชี้แจงสำหรับการใช้แบบฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบ ก่อนเรียน ใบความรู้ แบบทดสอบ หลังเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม บรรณานุกรม เฉลยแบบทดสอบและหลังเรียน ประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่กก แบบฝึกเสริมทักษะที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่กด แบบฝึกเสริมทักษะที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่กน และแบบฝึกเสริมทักษะที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่กบ

3. การอ่านคำ คือ การแปลตัวอักษร สัญลักษณ์ที่ปรากฏออกมาเป็นคำหรือ ความคิดที่สื่อสารกันแล้วเข้าใจ สามารถพิจารณาคำที่แปลงหรือปรากฏออกมานั้นได้ ซึ่งราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูให้เข้าใจ และฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2556) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำหรือข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

4. การเขียน หมายถึง การเขียนเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ถือว่าการเขียนหรือการเขียนคำนั้นเป็นทักษะสำคัญ ซึ่งจะทำให้การสื่อสารคำเหล่านั้นได้ถูกต้องไม่ผิดความหมายที่ต้องการสื่อสาร ซึ่ง วรรณิ โสมประยูร (2554) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า เป็นเครื่องมือการถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลปะ และปทุม หนูมา (2562) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

5. การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง ความสามารถในการอ่านและเขียนคำศัพท์ มาตราตัวสะกด แม่กก แม่กด แม่กน และแม่กบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าม่วง จังหวัดร้อยเอ็ด ตามตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

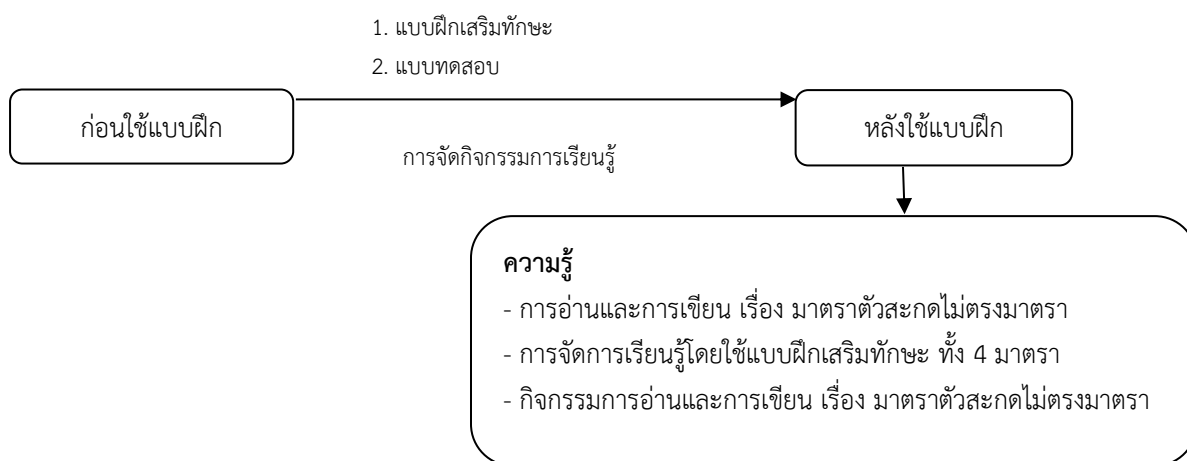
จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวจะเห็นได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการจัดการเรียนการสอนมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนและช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอาความรู้มาประยุกต์ใช้และสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้มีความทันสมัยและความสนใจของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ซึ่ง

ผู้วิจัยได้นำไปกำหนดแนวทางการดำเนินการวิจัย ทั้งในขั้นเตรียมการ ขั้นตอนแบบเครื่องมือ ขั้นสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ขั้นทดลอง ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะเห็นได้ว่าจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2562) ให้ความหมายว่า การสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน สอดคล้องกับ บันลือ พฤกษ์วัน (2557) ให้ความหมายว่า การอ่าน คือ การผสมเสียงของตัวอักษรหรือสะกดตัวผสมคำซึ่งอาจเรียกว่า “อ่านออก” สอดคล้องกับ Good (1945) ได้กล่าวถึงการสะกดคำไว้ว่าเป็นวิธีการจำตัวอักษรได้ เกิดจากการให้ชื่อหรือออกเสียงตัวอักษรเป็นตัว ๆ ไป และเชื่อมเข้าเป็นคำที่ทุกคนยอมรับ

การเขียน คือการถ่ายทอดความรู้สึก ความรู้ ความคิด ประสบการณ์ จินตนาการ และข่าวสารโดยใช้ตัวหนังสือและเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์ การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิต เพราะเป็นเครื่องมือบันทึกและถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งสำหรับตนเองและผู้อื่นอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ซึ่งเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ดำเนินการดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าม่วง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกจากปัญหาด้านมาตราตัวสะกด

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 4 เล่ม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 8 แผน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

3. แบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภายหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.36-0.62 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.28-0.62 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 0.89 แสดงว่าแบบทดสอบมีคุณภาพเหมาะสมในการใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
2. จัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ระยะเวลาในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน 2567 ถึงวันที่ 6 ธันวาคม 2567 โดยใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 8 ครั้ง รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ซึ่งจะไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post – test) ภายหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้วทั้ง 8 กิจกรรม และตรวจให้คะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t – test แบบ Paired t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังแสดงในตารางที่ 1 - 2

ตารางที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก	4.68	0.47	มากที่สุด
มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ	4.75	0.43	มากที่สุด
มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน	4.54	0.49	มากที่สุด
มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กด	4.46	0.49	มาก
รวม	4.61	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ มีค่าเฉลี่ยมาก รองลงมาคือ มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก และมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	จำนวน (คน)	คะแนนเต็มเฉลี่ย	$\bar{X}$	ร้อยละ
คะแนนจากการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น แต่ละกิจกรรม	12	5	4.61	92.20
การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เรื่อง ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น	12	20	16.79	83.95

จากตารางที่ 2 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าประสิทธิภาพ 92.20/83.95 แบบฝึกเสริมทักษะมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การจัดกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	12	10.53	1.68	32.681	.00**
หลังการจัดการเรียนรู้	12	16.79	1.23		

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะเห็นได้ว่า ภายหลังจากการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันโดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	เนื้อหากิจกรรมเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.51	0.49	มากที่สุด
2	เนื้อหาในกิจกรรมมีความชัดเจนทุกเรื่อง	4.60	0.40	มากที่สุด
3	กิจกรรมมีความน่าสนใจ เข้าใจ และมีหลากหลายรูปแบบ	4.61	0.47	มากที่สุด
4	คำอธิบายในการทำกิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.64	0.42	มากที่สุด
5	กิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผ่านมา	4.54	0.51	มากที่สุด
6	เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมเพียงพอ และเหมาะสม	4.69	0.40	มากที่สุด
7	ภาษาที่ใช้ในกิจกรรมถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เข้าใจง่าย	4.62	0.52	มากที่สุด
8	กิจกรรมในกิจกรรมสามารถปฏิบัติได้จริง	4.60	0.55	มากที่สุด
9	นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	4.64	0.43	มากที่สุด
10	กิจกรรมทำให้ผู้เรียนมีความรู้และเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข	4.65	0.50	มากที่สุด
ภาพรวม		4.61	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าม่วง จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมเพียงพอ และเหมาะสม รองลงมาคือ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และกิจกรรมทำให้ผู้เรียนมีความรู้และเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.20/83.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 เนื่องจากมี

กระบวนการในการดำเนินการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่มีคุณภาพ จึงส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ และสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราพร กันทะนัน (2565) พบว่า ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (e-book) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพ 86.82/94.81 หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (e-book) มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไอศิน วงศ์เจริญ, และคณะ (2563) ได้มีการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพสูงมากขึ้น ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้ประโยชน์จากกระบวนการการจดจำที่เกิดจากการมองเห็น (Visual Memory) มาออกแบบกระบวนการสอน (Bruce, Mary, Chih-hsuan, Geralyn, & Stacie. 2019) โดยผู้สอนจะแสดงคำศัพท์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนเห็นหลายครั้งตลอดคาบ โดยแสดงคำศัพท์ตามลำดับขั้นพัฒนาการของการรับรู้คำคั่นตา (Ehri, & McCormick. 1998, as cited in Scheiner. 2005: 3-6) ขั้นที่ 1 ผู้สอนจะแสดงคำศัพท์พร้อมชวนผู้เรียนพูดคุยเกี่ยวกับความหมาย ช่วยผู้เรียนสร้างบริบทที่ผูกโยงกับคำศัพท์ (เช่น สุขภาพผูกโยงกับสุขภาพดี ความแข็งแรง อาหารการกิน สุขภาพไม่ดี ป่วย) ขั้นที่ 2 ผู้สอนแสดงคำศัพท์โดยการเน้นเนื้อหาส่วนที่ต้องการให้ผู้เรียนสังเกตและจดจำ ได้แก่ ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ด้วยวิธีการเชื่อมโยงรูปตัวสะกด (เช่น ข) ความหมายตัวสะกด (เช่น ไข่) และความหมายของคำศัพท์ (จากการพูดคุย ในขั้นที่ 1) เข้าด้วยกัน โดยใช้บัตรทัศนธาตุคำและบัตรทัศนธาตุภาพเป็นสื่อ ร่วมกับการเล่าเรื่องราวประกอบสื่อ ขั้นที่ 3 ผู้สอนชวนผู้เรียนออกเสียงสะกดอักษรทีละตัว เชื่อมโยงภาพคำเข้ากับเสียงสะกด ซึ่งการจดจำลักษณะนี้จะส่งผลเชิงบวกต่อการพัฒนาการด้านการอ่านการเขียนเป็นอย่างมาก (Diane. 2007: 110) โดยเฉพาะในกรณีที่มีคำศัพท์มีรูปคำไม่ตรงกับเสียงที่อ่านออกมา (Kelly. 2016) อย่างคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา และเมื่อผู้เรียนจดจำได้ในขั้นตอนสุดท้ายผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเขียนคำศัพท์ดังกล่าวลงบนบัตรกระดาษ เพื่อผู้เรียนจะได้ถ่ายทอดการจดจำของตนออกมาเป็นรูปธรรม

2. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะเห็นได้ว่า ภายหลังจากการจัดการเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยภายหลังจากการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราพร กันทะนัน (2565) พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (e-book) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวรา ปรีชายุทธ, ชนิดา มิตรานันท์, และพมลา บุญกาญจน์ (2565) พบว่า ความสามารถของผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา หลังการสอนด้วยเทคนิคคำคั่นตาพร้อมกับวิธีการสอนตามแบบทัศนธาตุ สูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไอศิน วงศ์เจริญ, และคณะ (2563) พบว่า ภายหลังจากพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสูงมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรिता ลิปรีชา (2564) การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้สมองเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ตรง มาตรา แม่ กต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำนักงานพัฒนาองค์ความรู้ (2558) พบว่า การท่องจำ ทำซ้ำ ฝึกทักษะลงมือทำซ้ำ ๆ จึงทำให้นักเรียนออกเสียงการท่องจำ นักเรียนจะได้ยินเสียงตัวเอง และเมื่อได้ลงมือทำจะเห็นสิ่งที่ตัวเองทำ สิ่งที่ปรากฏกลายเป็นข้อมูลย้อนกลับเข้าไปในสมองใหม่ ถือว่าเป็นการลงมือสอนด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นการเสริมเส้นทางเดินของวงจรเซลล์สมองที่มีอยู่ก่อนให้มีประสิทธิภาพขึ้น อันเป็นเหตุให้จดจำได้และเกิดความชำนาญ

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าม่วง จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61) เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความน่าสนใจ มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และการปฏิบัติจริงในชั้นเรียน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จึงส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมเพียงพอ และเหมาะสม รองลงมาคือ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และกิจกรรมทำให้ผู้เรียนมีความรู้และเรียนรู้อย่างมีความสุขตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราพร กันทะนัน (2565) พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนรู้จากหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (e-book) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.81, S.D. = 0.30) สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ณัฐวรา ปรีชายุทธ, ชนิตา มิตรานันท์, และทมลลา บุญกาญจน์ (2565) พบว่า ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของผู้เรียนหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิคคำคู่กันตัวร่วมกับวิธีการสอนตามแบบทัศนธาตุอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรिता ลิปรีชา (2564) การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้สมองเป็นฐาน พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ครูจะต้องมีการเตรียมความพร้อมเรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการศึกษาจากแผนการจัดการเรียนรู้ ใบงานและใบความรู้ พร้อมทั้งมีการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้คำแนะนำนักเรียนเพิ่มเติมขณะจัดกิจกรรม

1.2 การเลือกเนื้อหาของครูที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของ เพศ วัย และระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนด้วย ซึ่งถ้าหากเนื้อหาใดที่นักเรียนมีความสนใจ นักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นในระหว่างดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรมีการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนการสอนที่ค่อนข้างต่ำหรือต่ำ อาจจะไม่ใช่ใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือมีความต้องการความช่วยเหลือ ครูควรมีการใช้เทคนิคการเสริมแรง มีการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้คำศัพท์ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแต่ละมาตรา มาสร้างเป็นนวัตกรรมในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในรูปแบบอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบพัฒนาการผลการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเปรียบเทียบกับสื่อหรือวิธีการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ในการสร้างและการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียน ที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). **หนังสืออุทิศภาษาไทย หลักภาษาไทย: เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้**. กรุงเทพฯ: สกสค.ลาดพร้าว.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2556). การอ่านและการสร้างความสามารถในการอ่าน. **วารสารสนเทศ สถาบันราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา**, 4(1), 1-16.

ณัฐวรา ปรีชายุทธ, ชนิตา มิตรานันท์, และทมลลา บุญกาญจน์. (2565). การศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการเขียน โดยใช้เทคนิคคำคู่กันตัวร่วมกับวิธีการสอนตามแบบทัศนธาตุ. **วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ**, 11(1), เดือนมกราคม – มิถุนายน 2565. 51-63.

ดนิตา ดวงวิไล. (2562). **ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครู**. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บันลือ พงกษะวัน. (2557). **แนวพัฒนาการ อ่านเร็ว-คิดเป็น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปทุม หนูมา. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2554). การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. นครปฐม: ส.เจริญการพิมพ์.
- ศราพร กันทะนัน. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (e-book) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดาราวิทยาลัย. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สรिता ลีปรีชา. (2564). การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2562). คู่มือการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2563). การพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานพัฒนาองค์ความรู้. (2558). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักการพัฒนาสมองสำหรับเด็กวัย 7-12 ปี. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).
- ไอลิน วงศ์เจริญ, และคณะ. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะ. วารสารลัคนาวิจัยปริทรรศน์, 1(1), (มกราคม – ธันวาคม 2563). 1-13.
- Bruce, A. M., Mary, J. M., Chih-hsuan, W., Geralyn, M., & Stacie, F. (2019). How do beginners learn to read irregular words as sight words?. *Journal of Research in Reading*. 42(1), 123-136.
- Diane, R. (2007). *Edspeak: A Glossary of Education Terms, Phrases, Buzzwords, and Jargon*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Good, C. V. (1945). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Kelly, F. (2016). *Phonological Ability: The SAGE Encyclopedia of Contemporary Early Childhood Education*. Retrieved April 20, 2025, from <http://sk.sagepub.com/Reference/the-sage-encyclopedia-of-contemporary-early-childhood-education/i6253.xml>
- Scheiner, E. Y. (2005). *HOW TEACHING WORD FAMILIES AFFECTS BEGINNERS' READING AND SPELLING (Doctoral dissertation)*. New York: The City University.